disznó-öböli inváziós kísérlet (1961)



1961. április 17-én 1500, a CIA által kiképzett és felszerelt kubai emigráns szállt partra Kuba északnyugati részén a Karib-tengerre nyíló Disznó-öbölben, hogy megdöntsék a F. Castro nevével fémjelzett kormányzatot. Az inváziót azonban három nap alatt visszaverték a kormányerők.

A Batista-rendszer megdöntése (1959. január 1.) után hamarosan megromlott Kuba és az Egyesült Államok kapcsolata, Washington 1961. január 3-án megszakította diplomáciai kapcsolatait Kubával. Közben – 1960 májusában, tehát még Eisenhower elnöksége idején – megkezdődtek a disznó-öböli inváziós kísérlet előkészületei.

Az amerikaiak abban reménykedtek, hogy az invázió kiváltja a Castro-ellenes csoportok lázadását, és azonnal csatlakoznak az emigránsokhoz. Azonban rosszul mérték fel a helyzetet, mivel a kubaiak együttes ellenállást tanúsítottak a betolakodókkal szemben, és visszaverték a támadást. A kudarc okai között szerepelt még az öblöt övező kedvezőtlen terep és a partraszállók nem megfelelő katonai támogatása. A támadók közül mintegy nyolcvanan meghaltak, 1113 túlélőt pedig foglyul ejtettek. A túszok kiszabadításáért később az Egyesült Államok 53 millió dollár értékben szállított élelmiszert és gyógyszert Kubának.

A meghiúsult invázió súlyos diplomáciai vereséget jelentett az Egyesült Államok számára. Hruscsov szovjet vezető agresszornak bélyegezte Kennedy elnököt, és az USA szövetségesei is elhatárolták magukat az incidenstől. Az USA-n belül elsősorban a CIA-t hibáztatták a kudarcért. Az invázió visszaverése megerősítette a Castro-rendszert, és a sérthetetlenség látszatát kölcsönözte neki.

(Lehoczki Bernadett)